

Yevmiye 12765

2014-11-23 02:18:14 +0200

Yavaşlamanın Yeniden Keşfi

British Airways, uzun yolculuklarda 7 saat süren bir film yayınlamaya başlamış. Trenle Bergen'den Oslo'ya seyahati gösteren bir film. *Yavaş film* diyorlarmış.

İnsanların çeşitli *lüks* anlayışları var, daha pahalı nesnelere sahip olmak en bilineni. Zamanımızda buna *yavaşlayabilme imkanı* da eklendi.

/Daha hızlı/, *daha güçlü*, *daha pahalı* olan yerine, sevdiğin iş ve insanlara zaman ayırabilmenin daha büyük bir nimet olduğunu anladık.

İyi İnsan Olmanın Kolaylığı

Memlekette *iyi insan* olmak çok kolay. Ödemelerinizi kimseyi *meletmeden* yapınca bile önemli bir iyilik göstermiş oluyorsunuz.

Türklerin helaki herhalde ikiyüzlülükten ve bunun yarattığı birbirine güvensizlikten gelecek. Sorsan herkes dürüst ama parayı vermeden önceki dakikadaki gülümsemeyle, parayı verdikten sonraki dakikadaki bile birbirinden farklı. Biz insanları işimiz bitinceye kadar seviyoruz.

Şımaran

Şımaran çocukla uğraşmak ilginç bir tecrübe yaşıyor. İnsanın kendine hakim olması, karşısındaki kendinden zayıf ama bunu bilmeyen *yaratığa* karşı merhametli davranması. Bir yandan kafayı çalıştırıp, şımartan, kudurtan amilleri ortadan kaldırması, bir yandan da eğitim vermeye devam ettiğinin farkında olması. Sakinleştirmekle mi başlayacağız? Nasıl olacak?

Sabahın İlk Saatleri

Sabahın ilk saatlerinin insanı neden bu kadar sevindirdiğini anlamaya çalışıyorum. *Hikmetli kitabın*, *şahitli* dediği vakitler bunlar. Kalkıp, biraz çalışıp, iki satır yazı yazıp, güneş doğduktan bir saat sonra yatmanın, çok daha güzel bir güne sebep olduğunu düşünüyorum.

Kerahat vakitlerinde, yani güneş doğarken ve batarken uykunun yorucu bir tarafı var. Bu saatlerde uyursam, ya *nacebo* etkisinden ya gerçek bir farktan, diğer saatlerde olduğu kadar rahat uyanamıyorum.

Bye Bye Bayatlar

Bugün sanırım 5-6 yazıyı taslaklardan sildim. *Bayatlamış tatsız yazılar.*

Şu sıra yazıları beğenemiyorum. Çıkan *şeyler* hoşuma gitmiyor. Sildiğim de var. Silmeye direndiğim de. Uğraştığım meseleler de pek tat vermiyor. Memleketin sığ gündemi, ne söyleyeceğini zaten bildiğimiz (fikir veya *nafikir*) insanları, tuzsuz meraklarını sabah akşam burnumuza dayayan eşrafı da motive etmiyor. İnsanların bunu anlamasına bakmam ama (çok afaki de olsa) *önemli* meselelerle uğraşıyormuş gibi yapmak isterim. Böyle bir mesele bulamıyorum. Gerizekalı gibi aynı konularda aynı lafları aynı ton ve mimiklerle aylarca sündüre sündüre yazmak da becerilerim arasında değil.

Bazen sadece teknik bilgisayar yazıları, matematik, istatistik ve ders kitabı gibi metinler yazmanın daha faydalı olacağını düşünüyorum. Bunları Türkçe yazmaktan şimdiye kadar imtina ettim, çünkü yazı bitinceye kadar eskiyor zaten. Bu konularda İngilizce yazacak konu da bulmak zor, *her şey yazılmış* duygusu kaplayıveriyor.

Belki yeniden kurguya başvurmalı. *İlginç bir konu bulamıyorsan, ilginç bir dünya yarat.*

Belki kendimi bırakıp, aklıma ne gelirse yazdığım günlere dönmeliyim. *Enhar* dediğim cinsten, düzeltilmemiş yazılar. Onları sevenler vardı. (Ben değil.)